

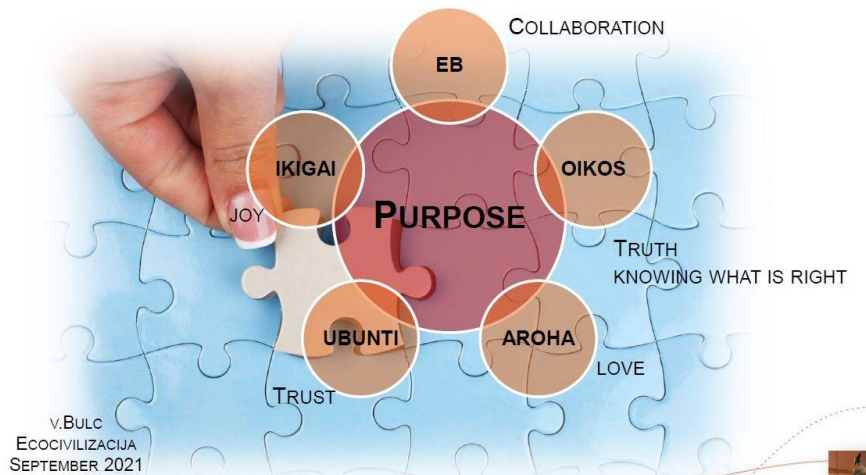

POLETNI POGOVORI O NAŠI PRIHODNOSTI v organizaciji slovenskega krila ecocivilizacije pod taktirko Sonje Klopčič

Peta tema (21.9.2021):

BITJA

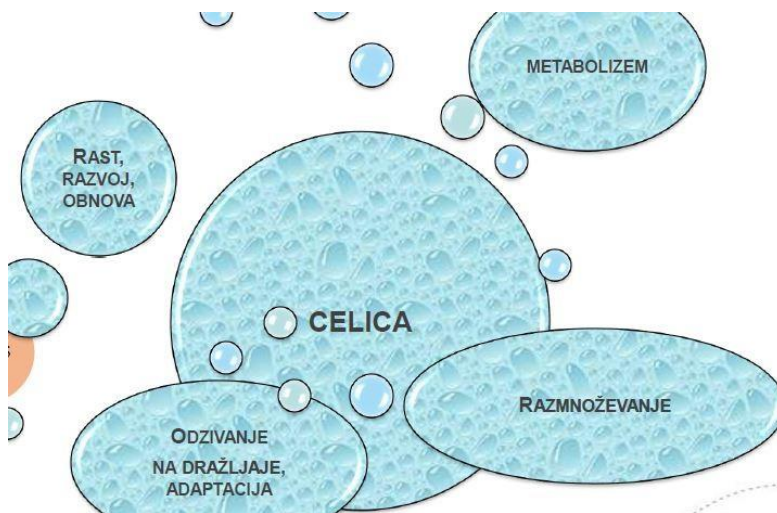
Na tokratnem poletnem pogovoru smo se osredotočili na BITJA, ki so ena izmed 5 entitet v modelu ecocivilizacije in igrajo tudi osrednjo vlogo razvoja. Tokrat je uvod podala Martina Puc z nagovorom, da so bitja v ecocivilizaciji opredeljena bolj kontekstualno, povzeta iz drugih kultur, v smislu, da **bitja pomenijo tudi sodelovanje, globjo resnico, ljubezen, zaupanje, radost**. To razmišljanje je širše, kot smo navajeni v zahodnem uradnem izobraževalnem sistemu, ki zelo temelji na znanosti.

Pomembno se je zavedati, da ljudje različno interpretiramo dejstva, s katerimi se vsak po svoje srečujemo tekom življenja in jih urejamo v svojih miselnih zemljevidih. Ko želimo ta dejstva klasificirati, pa (velikokrat) pride do miselnih konstruktov.

Zato nam je Martina za začetek **opredelila, kaj živa bitja pomenijo v biologiji.**

Opredeljena so z naslednjimi parametri:

- Odzivajo se na dražljaje, se adaptirajo,
- se razmnožujejo sama (tako virusi po biologiji niso živa bitja, saj za razmnoževanje potrebujejo gostitelja),
- imajo metabolizem (sposobnost nekaj prebaviti in izločiti),
- rastejo, se razvijajo in obnavljajo,
- vsem pa je skupna in najbolj značilna celica.

Biološki pogled zajema interpretacijo vidnega s klasifikacijami in teorijami, ki se tekom časa spreminjajo. Laiki živa bitja zelo poenostavljamo in ponavadi govorimo samo o živalih in rastlinah. V bistvu pa **obstaja cela vrsta skupin živih bitij oziroma kraljestev**, kot so: alge, praživali, arheje, bakterije, glive, rastline, živali. Obstajajo pa tudi neživa bitja.

Če se naslonimo širše na oikos, kot del resnice, imamo tudi druge velike skupine živih bitij, kot so: *Rikecije in Aktinomicete*, za katere pa sploh ne vemo v katero znanstveno priznано kraljestvo jih umestiti (niso ne tič ne miš).

V osnovi se moramo zato v poplavi vseh novih klasifikacij naslanjati na znanstveni pristop v smislu:

kaj je dejsto in kaj je miselni konstrukt.

V tem kontekstu se sprašujemo:

Kdo je, kaj je bitje?

Kdo je tisti, ki opredeljuje namen bitja, bitij?

Ali se zavedamo, kako z njimi sodelujemo?

Ali se zavedamo, kaj je njihov prav?

Kako jim lahko izkažemo ljubezen?

Kdaj zaznamo njihovo ljubezen?

Ali se lahko nanje zanesemo?

Ali smo jim, so nam v zadovoljstvo?

Martina nam je nato kot izhodiščno razmišljanje o bitjih predstavila zanimiv **slovenski staroverski pristop**, kjer so zelo častili zemljo. S tem pristopom se je zelo ukvarjal **Pavel Medvešček**, ki je o tem napisal tudi knjigo ***Iz nevidne strani neba***.

Izsek iz knjige pravi takole:

“Kdor je imel zemljo, je preživel, kdor pa ne, je bil revež. Zato so se zemlje oklepali in jo častili, spoštovali naravo in jo jemali kot božanstvo, saj so bili od nje odvisni. Staroverci so imeli svete kamne, sveta drevesa, svete izvire vode... Niso pa imeli antropomorfnega božanstva. Najvišje je bila Nikrmana, vseobsegajoči duh narave, ki je živel na nebu, a ga niso nikoli opredelili po obliki. Pod njo pa so bili duhovi vseh stvari: drevesni duh, vodni duh in podobni. V hiše pa so vgrajevali slepa okna, v katera so postavljali posebne kamne, ki so izstopali zaradi dvoje oblike ali barve. Ti so potem predstavljali kamnite hišne duhove. Z drevesi so se veliko pogovarjali, jim zaupali svoje težave. Redna praksa je bila, da je človek sedel pod staro drevo, tam tudi malo zadremal, in tako črpal močno in bogato energijo drevesa. Dosti pozornosti so posvečali tudi kamnom. Sploh veliko vrednost so imeli tiste iz reke, ki so bili zaobljeni. Takšne jih že tisočletja prematavala in brusila voda in jih polnila z mogočno energijo Soče.”

Martina nam je pojasnila, da so staroverci že zaznavali, da se **energije tudi povezujejo in da se lahko energijsko polnimo tudi z objemom nečesa** (npr. drevesa) **in z odnosom do nečesa** (npr. kamen). Vse to pa izhaja tudi iz vizije bitij v ekocivilizaciji.

Če gledamo energijo iz zunanjega vidika, pa lastno bitje lahko opredeljujemo tudi z zdravjem. Običajno razmišljamo binarno: Sem zdrav. Nisem zdrav.

Ali in kako bijemo? Ali imamo svoj namen? Kako smo sinhronizirani? Kako se opredeljujemo? Kdaj smo zdravi in kdaj nismo zdravi?

Opredelitev ni črno-bela, saj je zdravje celo območje stvari. Dober primer je denimo, ko se okužimo z nekim virusom in imamo povišano telesno temperaturo. Takrat se po vsej verjetnosti vsi sprašujemo, ali to pomeni, da smo bolni ali zdravi? V bistu pa je to čisto zdrav in normalen odziv telesa, da lahko z okužbo na ta način opravi. Povišanje telesne temperature je torej znak zdravja. Tudi ko nismo okuženi, nimamo neke fiksne temperature, saj le ta niha skozi dan, leta, življenska obdobja. To razumevanje zopet izhaja iz umetnega miselnega konstrukta, kako deluje naš organizem.

“Organizem ni enostaven mehanizem” – saj vključuje kup ravnotežij, ki so medsebojno povezana.

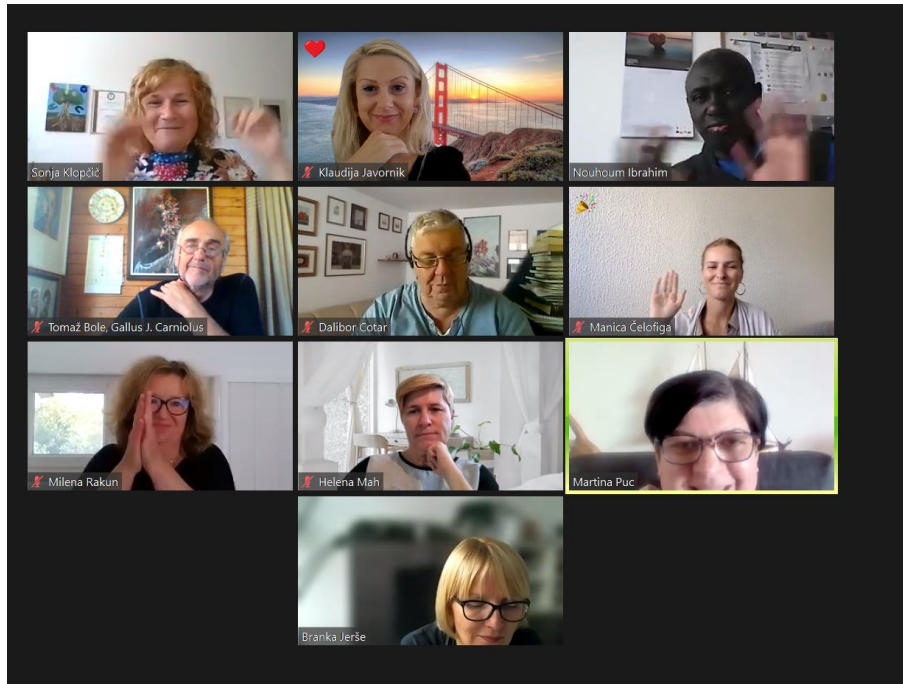
Vsak poseg v organizem nekaj sproži.

Naš notranji mehanizem živi v sožitju tudi z drugimi organizmi že nešteto let/stoletij. Samo v črevesju vsakega človeka je več kilogramov mikroorganizmov.

Sprašujemo se:

Ali razumemo namen, v kakšem odnosu smo z ostalimi mikroorganizmi, ki so povsod v nas in zunaj nas?

Ali smo v simbiozi in imamo ravnotežje in kaj se zgodi, če želimo nek organizem eliminirati?

Zelo kompleksen in zanimiv uvod je v nas sprožil naslednja razmišljanja, vprašanja in tudi spoznanja:

- Zakaj se bojimo virusov, če pa se zavedamo, da so tudi del nas?
- Kako nas lahko druga kraljestva podpirajo k naši sinhronizaciji, in posledično našemu zdravju?
- Izjemno smo soodvisni z vsem okoli nas (ostalimi živimi in neživimi bitji, virusi, mikrobi...) staroselci so to že poznali in tako živeli.
- Človek ni na vrhu piramide živih bitij, ampak je le delček celotnega sistema.
- Morda kamen nima duše, zagotovo pa nosi sporočilo od začetka nastanka in tekom njegovega obdelovanja. Tudi kamen ima sposobnost prenosa neke energije.
- Pomembno je ravnotežje vseh kraljestev. Človek ne more preživeti brez drugih živih bitij.
- Zavest je potrebno upoštevati v vseh kraljestvih, ne samo v kraljestvu živali. Pomembno je tudi npr. kako so glive povezane.
- Kakšna je stopnja zavesti pri živih bitij? Kako je s samozavedanjem pri drugih bitjih, denimo živalih?
- Sonja je podelila sporočilo iz pogovora o ecocivilizaciji južnoafriškega krila, kjer je Wynter Worsthorne, ki ima sposobnost prevajanja govornice slonov, dejala: Sloni obžalujejo, kaj dela človeštvo in celo vedo kam gremo, če bomo tako nadaljevali.
- Ali imajo zavest samo živa bitja ali tudi kamni? Če kamni prenašajo neko energijo ...ali so kot neživi potem res brez zavesti?
- Ljudje imamo različne poglede in sposobnosti zaznavanja. Imamo ogromno miselnih konstruktov.
- Transhumanizem (zavzemanje za preseganje človeka in njegovih omejenih zmogljivosti s pomočjo znanosti in tehnologije) je mogoč je, če se človek uniči.
- Če bi se preslikali v vesolje, ali bi morali vzeti s seboj vsa živa bitja, da bi lahko nov planet zaživel?

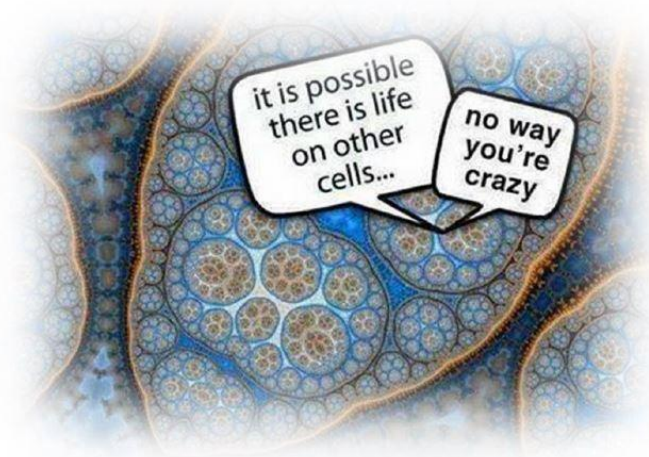
- Ali smo iz naših pohodov v vesolje nazaj prinesli še kakšna druga bitja, ne samo kamnine?
- Naš racionalni um nima sposobnosti reševanja problemov (je konstrukt - npr. brezpogojne ljubezni ne moremo integrirati, če pa je že v osnovi postavljen pogoj brez pogoja). Potrebno se je povezati z že obstoječo inteligenco/resnico. Naš um je ne proizvaja. Znanje skozi nas vseskozi teče in se mu je potrebno samo predati. Treba je spustiti kontrolo (strah uma) in miselne konstrukte, ki nas ovirajo.
- Potrebna je harmonija vseh bitij (človeka, bakterij, virusov...) – saj v bistvu nikoli nismo bili sami.
- Premalo gledamo celoto. Potrebujemo pretočnost in stalno dinamično ravnovesje.
- Prizadevati si je potrebno za raznolikost na vseh področjih življenja, kar pripomore k boljšemu zdravju za vse.

Martina je na koncu povzela:

da ljudje vseskozi bijemo vsak na svoj način, pozabljamo pa, da nismo edini. Veliko je živih in neživih bitij, ki posegajo v to, koliko smo živi.

Preživimo lahko samo v sožitju/harmoniji z ostalimi bitji.

BIJEMO NA RAZLIČNE NAČINE, A EDINI NISMO...

Zelo kompleksna tema je v nas pustila še več globokih vprašanj, in sicer:

- Kako se zavedamo in udejanjamo naše bitje, našo bit?
- Ali smo lahko zdravi oz. živi brez povezave z drugimi bitji, tudi iz drugih kraljestev?
- Kako druga bitja (neživa) prispevajo našemu zdravju?
- Ali je lahko kdorkoli zdrav v nezdravem okolju? Npr. nezdrav zrak, toksični odnosi?
- Kaj je resnica drugih bitij? Kako s svojo resnico posegam v druga bitja?
- Kakšna je njihova ljubezen do nas?

Predelovali jih bomo do naslednjega srečanja, ki bo 5.10., kjer bo osrednja tema PROSTOR, ki je tudi ena izmed 5 entitet v modelu ecocivilizacije. Uvod bo podala Vesna Lavtižar.

Zapisala: Klaudija Javornik